

RUDAR

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA
RUDNIKA LIGNITA VELENJE

St. 17 — Cena 10 din
16. DECEMBRA 1961

Delo in rezultati ekonomskih enot

V mesecu oktobru je v našem podjetju poslovalo že vseh sedem ekonomskih enot, in ker smo v zadnjem članku z istim naslovom obljubili našim bralcem, da bomo o rezultatih ekonomskih enot še poročali, podajamo v naslednjem nekaj rezultatov za vse ekonomske enote.

Jama-vzhod je v sistemu decentralizacije kot EE dosegla v mesecu oktobru precej ugoden rezultat. Proizvodnja je dosežena na osnovi finančnega plana s 103 %, ker pa je le-ta prevzela določeno število ljudi iz jame zapad je morala odstopiti tej EE 3.120 ton proizvodnje premoga.

Tako je dejanski rezultat sledeč:

plan proizvodnje dosežen	101 %
plan fin. realizacije	101 %
število zaposlenih	98 %
plan osebnih dohodkov	99 %
presežek dohodka	15.578.128 din

Presežek dohodka v mesecu oktobru ni dokončen, ker bo zaradi izpada učinkovitih dni zaradi praznikov v mesecu novembru potrebno ca. 60 % zneska za kritje negativnega rezultata, ker proizvodnja ne bo mogla biti dosežena v isti višini, kot v tem mesecu. Iz samega obračuna pa je razvidno, da je EE zelo dobro poslovala in je dosegla tudi precejšnje znižanje na stroških oz. lastni ceni.

Jama-zapad kot posebna EE pa že v prvem mesecu poslovanja zaradi nastopa višje sile ni mogla doseči po finančnem planu planirane proizvodnje, ker je morala prekiniti z odkopom in več ljudi obdržati na vzdrževanju, nekaj pa jih je odstopila jami-vzhod.

Dejanski rezultat je naslednji:

plan proizvodnje	81 %
plan fin. realizacije	81 %
število zaposlenih	89 %
plan osebnih dohodkov	87 %
izguba zaradi izpada proizvodnje ca.	9.700.000 din

Ker je negativni finančni rezultat nastopil po višji sili in brez krivde kolektiva, so morale za kritje tega pomagati vse EE iz svojih doseženih rezultatov v tem mesecu in tudi iz prejšnjega obdobja poslovanja. Isti primer bo nastopil verjetno tudi v mesecu novembru.

Klasirnica ustvarja svoj dohodek na osnovi skupne proizvodnje premoga in je dosegla v mesecu oktobru naslednji rezultat:

plan proizvodnje	98 %
plan fin. realizacije	98 %
število zaposlenih	96 %
plan osebnih dohodkov	91 %
presežek dohodka	6.458.628 din

Znesek presežka ni dejanski, ker bo potrebno enako kot to na vseh EE kriti v mesecu novembru izpad proizvodnje zaradi praznikov ob mesečno enakih zneskih stroškov iz obremenitev na amortizaciji, investicijskem vzdrževanju in drugih tako imenovanih fiksnih stroških. V splošnem je ta EE dosegla ugoden rezultat, kar pa izvira iz dejanskega spremljanja stroškov ter znižanja

teh v okviru splošnih smernic.

Elektrostrojni obrat je ponovno v tem mesecu dosegel ugodno realizacijo, zaradi povečanega obsega naročil in del preko rednega delovnega časa. Izpolnitev je naslednja:

plan učinkovitih delovnih ur dosežen	130 %
finančni plan (okvirni)	113 %
finančni plan za proizvodno uro	138 %
število zaposlenih	95 %
plan osebnih dohodkov	113 %
presežek dohodka	1.368.715 din

Gradbeni obrat kot ekonomska enota je formiran že s 1. avgustom 1961 in je dosegel v času svojega poslovanja precej ugoden rezultat. Dohodek si ta EE ustvarja na osnovi dejansko izvršenih del v posameznem mesecu, obračunava pa se z določenim faktorjem na neposredne osebne dohodke (v kalkilirane) in deloma ob dejanskih stroških osnovnih elementov (material — usluge).

(Nadaljevanje na nasl. strani)

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

20 let ljudske armade

Bliža se dan, 22. december, ki nas spominja na rojstvo naše LJUDSKE ARMADE. Letošnje leto je jubilejno, saj bomo praznovali že 20 let njene obstoja.

Takoj po okupaciji tisočkrat prekletega okupatorja leta 1941 so se pričele zbirati prve skupine naših najboljših sinov po vseh gozdovih naše domovine. Iz dneva v dan so se širile te skupine prvih borcev v čete, kmalu nato v odrede, v bataljone in tako naprej. Revolucionarne sile v borbenih vrstah so se večale, nasprotno pa tudi sovražnik ni miroval. Vse svoje sile je usmeril proti našemu gibanju in dal povod, da so voditelji takratnih partizanskih edinic s tovarišem Titom na čelu prišli do zaključka, da se iz narekovanih potreb ustanovi večja vojaška enota, ki bo po številu in udarni moči močnejša in teže premagljiva.

21. december 1941. leta v kraju Rudno, na tromeji Bosne, Srbije in Črne gore se je pod vodstvom neomajnega borca Josipa Broza Tita iz srbskih in črnogorskih enot ustanovila I. proletarska brigada.

V zgodovini našega naroda bo ta dan ostal nepozaben mejnik za vse naše generacije. Slavimo ga kot roj-

stni dan pod vodstvom KP in iz najboljših sinov in hčera ustanovljene nove revolucionarne ljudske armade, rojene v krvi in trpljenju.

Ta svetli primer naše štiriletno krvave ljudske revolucije je edinstven takratne okupirane Evrope, zavite v stran in grozo velikega »nepremagljivega« rajha.

Po vsej naši domovini se bodo vršile proslave v počastitev tega dneva. Pri Okrajnem ljudskem odboru SZDL, katerega člani so predstavniki vseh vidnejših organizacij, je formiran odbor za proslavo JLA, ki bi naj izvedel letošnjo proslavo.

V središčih občin se bodo 22. decembra oziroma že na predvečer dneva JLA organizirale slavnostne akademije s sodelovanjem »Svobod« in aktivnih ofocirjev, ki bodo govorili o pomenu in poti, ki jo je prehodila naša armada. Prav tako se bodo proslave vršile po vseh solah in večjih podjetjih. Okrašeni pa bodo partizanski grobovi in spomeniki borcev in talcev.

Vsem Velenjčanom toplo priporočamo, da se v čim večjem številu udeleže teh svečanosti in izkažejo priznanje naši Ljudski armadi.

Martin Slatinšek

Kdo je krivec?

Klanec ob Glinškovem jašku...

Včasih so o takem kraju, kjer se je kdo ponesrečil, krožile vesti med ljudmi, da tam ponoči straši. Zato so mimoidoči v spomin na ponesrečenca metali male vejice na mesto, kjer se je zgodila nesreča. To je bil nekak opomin na nevarnost, ki se je pripetila na tem mestu. Če bi se danes na takih nevarnih mestih dotični, ki z motornim vozilom ali s kolesom drvi, ali po klancu navzdol ali navzgor, spomnil na to, da se je samo v letu 1961 ponesrečilo tam 13 delavcev, bi postal bolj previden in bi bilo mnogo manj nesreč.

Naj naštejemo samo nekaj takih nesreč, ki so se zgodile pred kratkim.

Tov. Alojz Parfant se je 19. oktobra ob 6. uri zjutraj med potjo na delo zaletel s kolesom v Antona Romiha, ga podrl in tudi sam padel ter se poškodoval po obrazu. Kraj nesreče je bil pod Glinškovim klanecem. Tov. Romih si je poškodoval tilnik. Po nesreči ga je Parfant pustil ležati v nezavesti in se odpeljal na delo.

Tov. Jože Časl je pridrvel z motornim kolesom 29. oktobra ob 21,45 po poti iz Šoštanj, verjetno še od kod drugod. Tovariša Karel Jan in Ivan Plazar sta šla z dela proti do-

mu. Verjetno bo motorist sam najbolje vedel iz kakšnega vzroka se je zaletel v njiju in ju podrl na tla. Tov. Plazar je dobil hude poškodbe — kompliciran zlom noge in se še danes zdravi v bolnišnici v Celju.

Neznan motorist je podrl ob vrtarstvu tovarišico Marijo Uršej.

Ni moj namen raziskovati vzroka nesreče, ker je to že storila prometna milica. Hotel bi samo poudariti, da so ti tovariši zamudili skupno 55 delovnih dni, kar znaša samo 218.000 din izgube narodnega dohodka. Pri tem naj še omenim, da ima tovariš Plazar zmanjšano delovno sposobnost zaradi poškodbe.

Tukaj ni treba posebej poudarjati, koliko stane zdravljenje ponesrečenih v bolnišnici. Imena bi lahko še našteval, vendar sem že zgoraj omenil da je bilo samo v letošnjem letu 13 ponesrečencev.

Ni dovolj, če trdimo, da je cesta kriva. Star slovenski pregovor pravi: »Gora ni nora, nor je tisti, ki gre gor!« Cesto je treba znati pravilno uporabljati v namene za katere je bila napravljena. Ljudje, ki pod vplivom alkohola drvi po cestah, ne morejo opraviti nezdod, ki jih pri tem povzročajo.

ing. Kajfež

Delo in rezultati ekonomskih enot

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

Rezultati poslovanja so:

V mesecu avgustu:

plan realizacije dosežen	87 %
plan delovne sile	93 %
plan osebnih dohodkov	84 %
presežek dohodka	4.111.209 din
V mesecu septembru:	

plan realizacije	125 %
plan delovne sile	101 %
plan osebnih dohodkov	98 %
presežek dohodka	5.043.476 din

V mesecu oktobru:

plan realizacije dosežen	114 %
plan delovne sile	105 %
plan osebnih dohodkov	105 %
presežek dohodka	556.769 din

Ta EE je vezana v svojem gospodarjenju na sezonska nihanja in za to mora ustvarjati v času ugodne sezone določene presežke za zimski čas, ko takih dohodkov ne dosega, kriti pa mora določene stroške in tudi osebne dohodke za stalno delovno silo.

EE avtoparka je v mesecu oktobru dosegla ugodno realizacijo, vendar zaradi porastka nekaterih stroškov in sprejete obveze znižanja lastne cene, ki sovpada v nesezonski čas poslovanja te enote, ni dosegla presežka. Ker pa enako kot gradbeni obrat ustvarja ta enota v času sezone določeni presežek za nesezonske zimske mesece ima kritje za trenutni obračun v ustvarjenem presežku preteklih mesecev. Doseženi rezultati:

plan prevozov in strojnih del	108 %
finančni plan realizacije	109 %
plan delovne sile	100 %
plan osebnih dohodkov	92 %
negativni rezultat (izguba)	606.826 din

EE tovarne elektrofilitrskih zidakov »EFE« Šoštanj, ki vključuje tudi obrat betonarne s posebnim obračunom, posluje v okviru sistema EE od 1. 9. 1961 naprej.

Doseženi rezultati na »EFE« Šoštanj so naslednji:

V mesecu septembru:

plan proizvodnje dosežen	82 %
finančni plan	91 %
plan delovne sile	91 %
plan osebnih dohodkov	82 %
presežek v poslovanju	402.247 din

V mesecu oktobru:

plan proizvodnje dosežen	69 %
plan fin. realizacije	70 %
plan delovne sile	95 %
plan osebnih dohodkov	71 %
izguba v poslovanju	555.622 din

V tej EE se pojavljajo že znane težave v proizvodnji in tudi prodaji, za kar bo treba še precej preureditev in izboljšav za doseg nemotene proizvodnje.

Približno enako stanje se pojavlja tudi v betonarni, ki je z prevzemom »EFE« Šoštanj nekako trenutno ostala brez naročil v takem obsegu, da bi bilo finančno stanje učinkovito.

Ta beleži v mesecu septembru 444.960 din izgube v mesecu oktobru pa ponovno 384.750 din izgube. To izgubo trenutno krije gradbeni obrat s svojim poslovanjem oziroma ustvarjenim presežkom.

Skupni obračun vseh EE izkazuje v mesecu oktobru 21.537.753 din presežka, ki pa ni dokončen zaradi že omenjenih potreb po kritju v mesecu novembru, ko se bo pojavil zaradi praznikov izpad učinkovitih dni in s tem precej nižji dohodki.

Povprečni čisti osebni dohodki na eno dnino, doseženi v mesecu oktobru so:

jama-vzhod	1.597
jama-zapad	1.597
klasirnica	1.208
gradbeni obrat	1.161
elektro strojni obrat	1.198
avtopark	1.156
»EFE« Šoštanj	708
Povprečno vse EE	1.398

Ti skupni čisti osebni prejemki na eno dnino ne dajejo popolne slike in razmerja zaradi večjega ali manjšega števila nadur ali izpolnitev akordov v neevidentiranem delovnem času in tudi terenskega dodatka.

Iz vsega tega izhaja, da se vsakekor ob uvedbi obračuna po EE pojavlja boljša zainteresiranost kolektiva za lastno poslovanje in organizacijo in tudi nastanek stroškov.

Po opisanem delu in doseženih rezultatih so EE v našem podjetju dosegle svoj namen in osnovo za nadaljnje poslovanje po tem sistemu z namenom boljšega gospodarjenja, doseganja čim ugodnejših finančnih rezultatov in to vse za dobrobit naših delovnih ljudi.

Bencic

Plan in njegovi negativni pojavi

Leto se bliža h koncu. Želja vsakega dobrega rudarja je, da bi se zadnji dan v letu pripeljale po transporterjih najljubše tone našega lignita. Tone, ki bi pokazale na tehničnici 2.500.000 ton ali še več.

Naši strokovnjaki se sklanjajo nad načrti in razmišljajo, kako izboljšati položaj. Nadzorniki se trudijo, kako bi razporedili moštvo, da bi bil uspeh čim boljši. Prvopisani kopači neprestano trdo delajo in vodijo delo tako, da bi bil doseg v tonah čim večji. Prav tako kopači na pripravah. Tudi ostali rudarji se trudijo, da bi s svojim delom čim več prispevali pri izpolnitvi plana. Vsi ti ljudje tvorijo dolgo fronto, ki se bori za doseg letnega plana. Po tolikih sestankih, ki smo jih imeli na obratu, je vsakomur jasno, kaj pomeni naš plan.

Menda je zelo malo ljudi, ki ne bi vedeli o uspehih v Velenju, kajti RL Velenje uživa tudi preko naših meja velik ugled. Kako bi izgledalo, da naenkrat ne bi izpolnili naloga, ki smo si jih zadali? To bi bil velik udarec. Drug udarec pa bi bil v finančnem pogledu: tako v odvajanju skladov skupnosti, kakor naš notranji finančni problem, ki bi vplival nazadnje tudi na nas kot posameznike.

Kakor sem že prej omenil, se vsi naši dobri tovariši borijo za doseg plana. Ali so vsi rudarji, ki delajo v našem kolektivu, tudi dobri? Tovariši, tu se pa prične slaba stran nekaterih naših rudarjev.

Če bi potoval po svetu, bi gotovo naletel na dobre in slabe ljudi. Žal je to tudi pri nas. Razprave na sestankih so mi dale misliti, kako delujejo ti naši slabi tovariši na celotne napore naših marljivih rudarjev.

Nekoč sem srečal tovariša, boljše rečeno gospoda, ki je odhajal s kovčkom v roki proti postaji. Navidezno sem ga poznal, zato sem ga pozdravil in vprašal, kam odhaja. »Veš, grem, kam obljubljal lepo plačo, ko pa sem začel delati, sem takoj uvidel, da tu ni tisto, kar ljudje govorijo. Na čelu so me stalno priganjali, ko sem pa prejel prvo plačo, sem dobil komaj 24.000 din. Ko sem reklamiral, so mi povedali, da sem bil ocenjen le s 65%. Sedaj pa grem, za toliko ne bom več garal.«

Voščil sem mu srečno pot.

Sigurno je bil pripravljen dvigati samo polne kuverte, a na naporno delo ni pomislil. Odšel je naprej, razočaran, da si poišče delo v domovini, a nazadnje morda celo preko meje. Podvomil sem, če je sploh zaslužil tistih 24.000 din, če jih niso zaslužili le njegovi delovni tovariši.

To je samo en primer. Mislim, da se našemu personalnemu osebju ne orosijo oči, ko sličnim tovarišem izdajajo delovne knjižice.

Dobro mi je znano, da začetek ni lahek, niti za kvalificiranega rudarja (ki pride iz drugega rudnika), kaj šele za novince. Mnogokrat so tudi odnosi tovarišev, ki tu že dalj časa delajo, nepravilni. Zlasti imajo do novincev slab odnos dolgoletni vozači in učni kopači. A nekaj je treba žrtvovati in, ko človek vse to preboli, se začne novo življenje.

Prišla je jesen. Sadno drevje se je lomilo pod težo jabolk, hrušk in sliv. Veselili smo se obilne sadne letine. Marsikdo si je mislil: »Letos bodo tudi moji otroci deležni sadja.« In zgodilo se je. Sadje je dozorelo. Otroci so ugriznili v jabolke, tudi nam starejšim se je utešila želja po sadju. Medtem pa se je že znan in zahrbtnen sovražnik plazil proti našemu obratu in v marsikatero družino. Kdo je to? Morda alkohol? Seveda, letos je jabolčnik poceni, ker ga je dovolj.

Da, alkohol! Koliko je že povzročil gorja: po cestah, v družinah, na delovnih mestih. Koliko invalidov, smrti, koliko revščine, in letos je podvojil svoj plan razdejanja. Ne bratimo se z njim! Povsod je naš sovražnik. Jemlje nam našo delovno sposobnost, zavest, uničuje naše zdravje, dela razdor v družini, prazni naše žepe, da nazadnje nimamo niti za hrano. Pametnega in dobrega človeka spremeni v najostudnejšo žival, vse to je alkohol, zato proč od njega. Če se mu ne moreš popolnoma odpovedati, spiš ga nekaj kozarcev, to ti ne bo toliko škodovalo, a potem beži od njega, da te ne omami. Pomisli na svojo družino in na svojo čast!

Koliko škoduje alkohol izpolnitvi našega plana, je razvidno iz evidence neopravičenih izostankov. To je eno,

a drugo je to, če nekdo pride v pijanem stanju na delo, mar je sposoben izpolnjevati naloge, ki so mu zaupane? Ne, ni! Takšen človek ni sposoben niti fizično, niti ne polaga pažnje na varnost, pravtako ne more hitro ukrepati, kadar je to potrebno. Marsikateri se po pijančevanju zateče k zdravniku. Zdravnik včasih sprevidi prevaro, a vedno tudi ne more. Zato so tudi bolniški izostanki tako številni.

Prepričan sem, da je številu ton, ki primanjkujejo dosegi našega plana, v največji meri kriv alkohol.

Na proizvodnjo vplivajo tudi novozaposleni tovariši. Vsi ti novi tovariši, pa naj so to nekvalificirani ali avanciirani, tvorijo precejšnje število. Vprašanje pa je, ali ti delavci lahko prispevajo toliko kot starejši, ki so že navajeni na to delo. Pri najboljši volji ne morejo, ker vsako delo zahteva svojo dobo spoznavanja.

Drugo je srčnost rudarja. Mislim, da je to pri vsakem poklicu eno najvažnejših vprašanj. Človek, ki ljubi svoje delo in ki čuti odgovornost proti nekomu za svoje delo, spada v tiste vrste ljudi, ki jim ne more poplačati denar. Nekateri ljudje mislijo, da je, ako nekdo zna opravljati neko delo in ima temu ustrezen izpit, vse v redu. Žal se to mnogokrat drugače opaza. Če bi bilo tako, potem ne bi bilo med kvalificiranimi rudarji takšne razlike. Prav to se opaza tudi pri dežurnih električarjih oziroma ključavničarjih. Nekoč je bil na delovišču zastoj na e. v. t. Poslal sem svojega delovnega tovariša, naj poišče ključavničarja. Le-ta se je izgovarjal, da to ni njegovo delo, namreč, da je on odgovoren za zastoje na čelih. Ako bi imel takrat delo na čelu, potem bi bilo to razumljivo, a ker je sedel na svojem orodnem zaboji, to nikakor ne more opravičevati njegovega neodgovornega dejanja. Vidite, ni si vzel toliko časa, da bi premislil, da vsaka tona premoga pomeni tudi za njega življenje. To je tisto, kar še niso razčistili mnogi tovariši in kar tudi zelo negativno vpliva na proizvodnjo.

Alojz Sevšek

Čuden odnos do našega potrošnika

Hvalim lepo Velenje z drugimi vred. Toda odkar sem se preselila v Velenje je zame in za družino problem številka 1 — voda, voda in še enkrat voda... Mislim, da nisem osamljen primer. Živim v čudovitem stanovanju, modernem, toda čez dan ni vode... zvečer priteče in zjutraj imaš to zlato kapljico... Toda, slišijo se vesti in vidimo, da Komunalno podjetje miga, čeprav počasi, da bi izboljšalo stanje s polaganjem de-

belejših cevi. Človek kar rad potrpi. Toda glej ga vraga! Komunalno podjetje je 6. in 7. decembra zaprlo vodo tudi čez noč brez vsakega opozorila! Živela sem namreč v drugem mestu, kjer so opozorili, tudi za eno samo uro, da ne bo vode. Morda sem nekoliko »preveč natančna«, če želim sporočila za dva dni. Tak odnos res ni pravilen do potrošnika in je vse graje vreden.

J. A.

Energokemični kombinat Velenje

Cim je Rudnik lignita sprejel plan o povečanju proizvodnje lignita od sedanje količine na šest milijonov ton letno, se je nujno postavila pred odgovorne činitelje rudnika izvedba vplinjavanja lignita.

Povprečna kalorična vrednost velenjskega lignita znaša 2.500 kalorij pri 45% vsebine vode in 9% pepela, skupno torej 54% negorljivih snovi.

Pri predvideni proizvodnji šest milijonov ton letno, ki naj bi jo rudnik dosegel v letu 1965, bi bilo potrebno prepeljati iz Velenja po železnici pet milijonov ton lignita, od tega 2,7 milijonov ton negorljivih snovi.

Pri predvidenem prevozu pet milijonov ton lignita po železnici se postavlja dve vprašanji in sicer: gospodarsko in prevozno vprašanje.

Zaradi velikih količin negorljivih snovi, ki jih vsebuje lignit, se pojavi najprej vprašanje, ali je gospodarsko smotno prevažati tako velike količine brezvrednih snovi na velike razdalje. To vprašanje bi postalo pereče posebno v primeru ukinitve regresa, ki ga sedaj uživa lignit pri prevozu po železnici. Z uvedbo ekonomskih železniških tarif za lignit bi se nelogično povečala tudi njegova prodajna cena. Prodajna cena lignita bi se lahko povečala do take mere, da se njegova poraba v industriji in v gospodinjstvu ne bi več izplačala. Nujna posledica tega bi bilo zmanjšanje prodaje lignita in seveda tudi zmanjšanje proizvodnje. To pa bi se neposredno odrazilo na nadaljnjem razvoju rudnika, na življenjskem standardu prebivalstva in na osebnih dohodkih zaposlenih delavcev. Odločilen pogoj povečanja proizvodnje lignita je možnost prodaje proizvedene količine in sicer po taki ceni, ki je sprejemljiva za potrošnika in ki ga ne sili, da išče drugo nadomestno gorivo. Kakovost lignita, vsebina negorljivih snovi in visoki prevozni stroški bi lahko postavili Rudnik lignita v Velenju pred težko vprašanje. To vprašanje pa je možno rešiti v doglednem času samo s sušenjem lignita in z njegovim vplinjavanjem.

S predvidenim povečanjem proizvodnje pa se postavlja še eno vprašanje in sicer vprašanje, kako prepeljati po železnici takšne količine lignita. Vprašanje je, ali bi železnica zmogla prepeljati pet milijonov ton premoga po enotirni progi, ki veže Velenje s Celjem in Dravogradom. Ta proga je že danes preobremenjena. Železnica bi morala vložiti več

milijard dinarjev, če bi hotela to progo izboljšati in urediti za nemoten prevoz take količine lignita. Toda samo izboljšanje in razširitev proge ne bi zadostovala. Potrebno bi bilo tudi obnoviti železniški voz na tovorni postaji v Celju, ki je že sedaj ozko grlo in le s težavo sprejema po več vlakov lignita dnevno.

Kot že omenjeno, vsebuje lignit več kot polovico negorljivih snovi in je zaradi tega njegov prevoz po železnici negospodarski. Količina proizvedenega lignita pa bo tolikšna, da je železnica ne bo mogla prepeljati brez velikih vlaganj za ureditev proge in železniških vozlišč. To sta dva zelo važna razloga, ki narekujejo drugačno rešitev vprašanja.

Rešitev je v predelavi lignita v plin. Z modernimi postopki je mogoče pridobiti iz sušenega lignita plin, ki je istočasno visoko vredno gorivo za industrijo in gospodinjstva in odlična surovina za proizvodnjo amonijaka in za njegovo nadaljnjo predelavo v umetna gnojila, krmila, lepila, plastične mase, umetna tekstilna vlakna in podobno. Z vplinjavanjem lignita bosta rešeni gospodarsko in prevozno vprašanje. Zato je utemeljena zamisel zamenjave prevoza lignita po železnici z dovozom kakovostnega plina po plinovodih.

Plinovodi bodo dobavljali neposredno potrošniku plin visoke kalorične vrednosti popolnoma očiščen žvepla in ostalih primesi. Postopek vplinjavanja se bo vršil pod pritiskom 23 atmosfer, kar bo omogočilo neposredno dovajanje plina potrošnikom po tlačnih ceveh. Potrošniki bodo lahko plin uporabljali brez kakršnekoli nadaljnje predelave.

Zaradi velike potrebe po plinu in zaradi velikih možnosti kemične predelave plina bo Energokemični kombinat rabil velike količine lignita za proizvodnjo plina. Energokemični kombinat bo prevzel od rudnika povečano količino lignita in s tem bosta za rudnik rešeni obe zgoraj navedeni vprašanji. Iz teh in še drugih razlogov je Rudnik lignita usodno povezan z izgradnjo Energokemičnega kombinata in je ta izgradnja za njega življenjskega pomena. Izgradnja Energokemičnega kombinata pa ne pomeni samo rešitev zgoraj navedenih vprašanj, ki se deloma že sedaj postavljajo, temveč bo njegova izgradnja temelj nadaljnega gospodarskega in industrijskega razvoja Šaleške doline, kar pa zopet ustvarja boljše življenjske pogoje za delovne ljudi tega kraja.

V. V.

Srečanje z mladimi rudarji IZ ZAHODNE NEMČIJE

Zveza sindikatov Jugoslavije ni včlanjena v nobeno mednarodno sindikalno organizacijo zaradi blokovskih stališč teh organizacij, vendar imamo mnogo prijateljskih vezi z mnogimi sindikalnimi organizacijami v raznih državah, ne glede na to, kako so te politično usmerjene, odnosno v katero mednarodno sindikalno organizacijo so vključene. V zadnjih letih je Zveza sindikatov Jugoslavije razvila prijateljske zveze in sodelovanje posebno še s posameznimi sindikati v državah Azije, Afrike in Latinske Amerike, kar je v skladu s splošno orientiranostjo naše zunanje politike, ki je usmerjena k aktivnemu sodelovanju vseh naprednih sil v svetu.

Sodelovanje s sindikati v drugih državah se razvija v obliki izmenjave delegacij, študijskih skupin, konferenc in mednarodnih seminarjev, izmenjave predavateljev, člankov, kulturno-umetniških skupin itd.

Sindikat rudarjev, metalurgov in kemikov Jugoslavije, se je pa kot

strokovna organizacija vključil v Mednarodno federacijo rudarjev, v kateri aktivno sodeluje. Cilj sodelovanja rudarskih sindikatov v mednarodni organizaciji je skupna borba za pravice delovnega človeka in za pravice sindikalnih organizacij pri upravljanju s proizvodnimi sredstvi, medsebojno spoznavanje, izmenjava izkušenj, krepitev solidarnosti delavskega razreda in iskanje skupnih stališč do mednarodnih problemov.

V okviru tega sodelovanja se srečajo vsako leto tudi naši rudarji z mladimi rudarji iz Zahodne Nemčije. Letos se je vršil skupen seminar mladih rudarjev iz Zahodne Nemčije in Jugoslavije najprej v mesecu maju v mestu Haltenu v Zahodni Nemčiji, v avgustu pa enak seminar pri nas v Opatiji. Na tem seminarju sem sodeloval tudi jaz kot član sindikata RLV.

Na tem seminarju so se mladi rudarji iz Nemčije spoznali z našo državo (Nadaljevanje na nasl. strani)

Nekaj o uslužnostnih obratih v Velenju

S hitrim razvojem naselja v novem Velenju, nastajajo tudi vedno nove in večje potrebe, ki nam narekujejo, da jih pogojeno z možnostmi čim bolj sproti in uspešno rešujemo. S tem v zvezi bi našel pomanjkljivosti uslužnostnih obratov v novem Velenju, za katere mislim, da niso take narave, da jih ne bi bilo mogoče z dobro voljo odpraviti.

Predavšem gre tu za bolj ustrezen obratovalni čas in pa za sam način poslovanja, ki bi uslužnostne dejavnosti bolj približalo potrošnikom. Kakor nam je znano, ima čevlarska delavnica obratovalni čas od 7. do 15. s podaljškom ene ure, v kateri pa stalno zaposleni po odhodu iz službe, po kosilu in pa spricho oddaljenosti do obrata ne morejo koristiti uslug. Poleg tega se ženske pritožujejo, da se boljši ženski čevlji (z visokimi petami) ne popravljajo kakovostno ter da so jih primorane nositi v popravilo v Celje. Skupna želja številnih koristnikov uslug bi bila, da organizira obrat nekje blizu središča manjšo ekspresno popravilnico za čevlje, ki bi spreje-

mala v popravilo ter prav tako tudi izdajala popravljeno v popoldanskem času, t. j. samo od 2. ure naprej, z eventualnim 10–15% pribitkom, kakor je marsikje drugod na-rejeno. Na ta način bi bilo marsikateri želji koristnikov ustrezno, povečala bi s realizacija obrata, izguba med delovnim časom bi se odpravila pri zaposlenih in okrepila bi se obrt socialističnega obrata. Med ženskami se tudi postavlja vprašanje obrata za popravilanje nogavic, ki naj bi bil v kateremkoli lastništvu, samo da bi redno obratoval v takem smislu, kot je mišljeno za čevlarski obrat. Podobno vprašanje se odpira za sodoben šiviljski obrat. Za kader ne bi bilo težav, ker se že oglašajo interesi za eventualno otvoritev obrata. Obstoječa kapaciteta danim potrebam več ne odgovarja, zato bo potrebno razmisliti tudi o tem, da nas v pogledu zagotovitve uslužnostnih obratov spricho rastočega prebivalstva in permanentnih potreb zainteresiranih koristnikov čas ne pre-hiti.

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

žavno ureditvijo, socialno politiko, vlogo sindikalnih organizacij pri upravljanju v gospodarskih organizacijah in njihovimi nalogami pri vzgoji in krepitevi družbene zavesti svojih članov, posebej pa še s sistemom samoupravljanja v naših podjetjih. Obiskali smo tudi razna podjetja, mladinske organizacije, turistične kraje in druge zanimivosti. Imeli smo tudi več razprav s člani organov delavskega samoupravljanja v raznih podjetjih, tako da so se udeleženci seminarja tudi osebno prepričali o tem, kar so slišali na predavanjih.

Med njimi ni bilo rudarja, ki se ne bi pohvalno izrazil o vsem tem, kar je videl. Dokler se niso seznanili z našo družbeno stvarnostjo, so bili prepričani, da je naš družbeni sistem kopija enakih sistemov v državah vzhodnega bloka. Toda dejstva so bila tako močna, da so morali spoznati svojo zmotno. Predvsem so bili prepričani, da vlada pri nas močna diktatura v strogo centralistično urejenem gospodarskem in političnem sistemu, v katerem se ureja vse izključno z »vrha« in po hierarhični liniji. Mnogi med njimi so spoznali, da je teorija o možnosti uveljavljanja demokratičnih načel edino v večstranskem sistemu zmotna. To njihovo spoznanje je za uveljavljanje naših načel o demokraciji in socializmu zelo pomembno.

Razpravljali smo tudi o konkretnih problemih v rudarstvu pri njih in pri nas. Pri tem smo videli, da obstaja mnogo sličnih problemov. Tudi pri njih niso plače v skladu oziroma v sorazmerju s plačami v ostalih gospodarskih panogah. Z ozirom na težino dela so rudarske plače še vedno prenizke. S prodajo premoga imajo težave, ker se industrija vse bolj orientira na uporabo tekočih goriv. Te težave jim veča še konkurenčen uvoz premoga iz ZDA. Problem pomanjkanja delovne sile so deloma rešili z uvedbo 40-urnega tednika, ki je urejen tako, da sta sobota in nedelja dela prosta dneva. Posebnost pri njih je tudi v tem, da so rudarji oproščeni služenja vojaškega roka. Vse to so ugodnosti, ki vplivajo na stimulans zaposlitve v rudarstvu.

Med udeleženci seminarja je bilo tudi precej starejših izkušenih rudarjev, kar dokazuje, da se tudi pri njih posveča vzgoji mladih posebna skrb in pomoč s strani njihovih sindikalnih organizacij. Mogoče bi mo-

rali tudi v naši sindikalni organizaciji razpravljati o tem, ali je pomoč članom sindikata zadostna in učinkovita? Vključitev starejših, izkušenih ljudi v mladinske organizacije se je pri njih pokazala pozitivno, kar bi prav gotovo bilo tudi pri nas.

Glede same organizacije seminarja pa sem mnenja, da kraj ni bil najboljši izbran. Namen seminarja ni bil razkazovati naše naravne lepote, s katerimi nas je narava bogato obdarila in smo tudi ponosni nanje, temveč je bil osnovni namen seznaniti naše poklicne kolege iz tujine z uspehi in rezultati naše industrijske izgradnje, ki je viden in otipljiv dokaz pravilnosti socialističnega družbenega sistema. Deloma smo tudi to uspeli, saj smo pokazali udeležencem seminarja med drugimi rafinerijo v Reki, rudnik Raša v Istri in še nekatera manjša podjetja. Razkazovanje teh podjetij pa ni bilo najbolje izbrano, ker se je vse preveč omenjalo, da je bilo to in ono že zgrajeno pod Italijo. Vsekakor bi bilo bolje, da bi jim pokazali naš rudnik ali katerikoli večji rudnik v Jugoslaviji.

Mislim, da je srečanje z mladimi rudarji koristno za njih in za nas. Oni so spoznali, da gradimo pri nas socialistično gospodarstvo na čisto svoj način, neovdismo od vzhoda ali zahoda in da smo dosegli že zavidljive uspehe in da smo uspeli pri tem ne samo obdržati, temveč še okrepiti demokratične svoboščine, pridobljene v krvavi osvobodilni borbi in da smo razvili resnične socialistične družbene odnose, ki dajejo jasne in boljše perspektive slehernemu poštenemu delavcu, ki vse bolj postaja neposredni upravljalec. Po drugi strani pa smo tudi mi spoznali, da imajo naši poklicni kolegi v Nemčiji sicer zadovoljiv standard, da pa se še morajo boriti za demokratične svoboščine in druge pravice delavcev in da morajo vsako priborjeno pravico čuvati pred mračnimi silami, ki imajo v rokah gospodarske in politične pozicije in interese, ki so nasprotni interesom delavskega razreda.

Prisrčni odnosi med udeleženci so pa pokazali, da med delovnimi množicami v državah raznih sistemov ni nasprotij in da delovna mladina teži k miru in mednarodnemu sodelovanju.

Hohkraut Jože

Kje bomo silvestrovali?

O velenjskih skakalnicah

Med mladino v Velenju vlada veliko zanimanje za smučanje. Vsak od teh mladih komaj čaka, da pobeli sneg hrib in dol. Potem si pripne smučke na noge in odhiti uživati v epojnosti.

Toda zime v dolinah so zadnja leta zelo nesigurne, saj je že kar redko primer, da kakšno leto zapade do kolena snega pa še ta hitro skopni. Zato je seveda močno otežčen razvoj alpskega smučanja in telov, kajti obe panogi zahtevata solidno plast snega. Edino skoki se lahko razvijajo tudi ob slabših snežnih razmerah. Seveda je pri tem potrebno več dela, da se nanosi sneg, a vseeno se skakalnica da pripraviti. To je tudi vzrok, da skoki v

Velenju kljub slabim zimam vsako leto bolj napredujejo in si pridobivajo tudi med publiko vedno več pristašev. Posebna ugodnost v Velenju pa je tudi ta, da se skakalnice nahajajo v neposredni bližini centra in v izredno slikovitem okolju. Tovariši dr. Dečman, referent za skoke pri Smučarski zvezi Slovenije, ki pozna skoraj vse pomembnejše skakalnice v Evropi, je preteklo sezono izjavil, da bi bilo tudi v vsej Evropi težko najti skakalnico, ki bi imela lepšo lego, kar je vsekakor lepo priznanje.

Sedaj so zgrajene pod gradom 4 skakalnice. Najmanjša, 7-metrška skakalnica je namenjena pionirjem-začetnikom, da se skakalnice nava-

dijo in si pridobijo potrebne osnove in stabilnost na smučeh. Čim se potutijo malo bolj sigurni, se že znajdejo na 15-metrški skakalnici, ki zahteva že nekaj več znanja, je pa kljub temu še zelo lahka. Najprimernejša je za trening odnosa in vodenje doskoka.

30-metrška skakalnica naj bi omogočila mlademu skakalcu, da se počasi privadi na vedno daljše skoke. Grajena je tako (ima namreč nizek most in profil doskočišča izdelan prav do mosta), da lahko začetnik na tej skakalnici, ki vzame prav kratak zalet, tudi kratek skok lepo izvede. Z večanjem zaleta in izboljšavo stila se daljšajo tudi skoki. Skakalec, ki na tej skakalnici dosega v lepem stilu skoke čez 20 metrov, že pri tem zbira korajžo, da bi enkrat preizkusil »ta veliko« 45-metrško skakalnico. Ta ima most visok čez 20 m in dolg zalet, ki daje skakalcu na mostu že precejšnjo hitrost. Zato je za skakanje na tej skakalnici potrebno precej znanja in poguma.

Naš klub je imel preteklo sezono že 12 skakalcev, ki so na tej skakalnici še kar zanesljivo skakali, med njimi sta bila dva, ki sta ob ugodnih snežnih razmerah dosegala skoke čez 40 m. Ta skakalnica služi našim skakalcem kot osnova za prehod na še večje skakalnice.

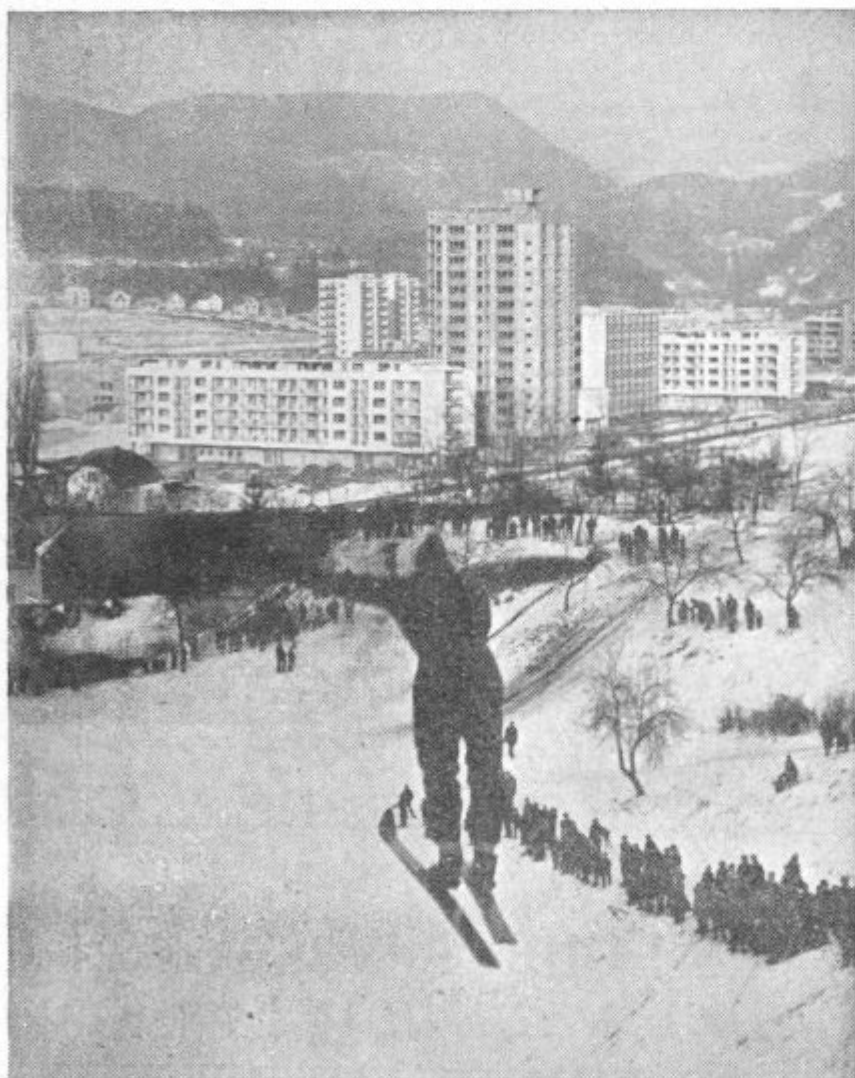
Letošnje jesen so bile prenovljene 15-, 30- in 45-metrška skakalnica. Posebna skrb je bila posvečena 45-metrški skakalnici, ki sedaj omogoča rutiniranim skakalcem zanesljive skoke tudi čez 45 m.

Skakalnica je usposobljena tudi za mednarodne prireditve, za katere se bomo v bodoče potegovali, če nam bo le zima naklonjena. Vsekakor imamo sedaj lepe izgleda, da bomo gledali skoke naših najboljših skakalcev Jernca, Šlibarja, Pečarja itd. ter inozemskih mojstrov, kar bo za velenjsko publiko vsekakor svojevrsten športni užitek.

Omeniti je treba še to, da je bila letos dokončana gradnja 26-metrške skakalnice pri planinski koči na Kozjaku, ki bo omogočila našim skakalcem trening v pred- in po sezoni, ko je v dolini še premalo snega. Razen tega bo možna na Kozjaku izvedba raznih tekmovanj in tečajev. Gradnja te skakalnice je zahtevala od kluba izredno dosti navora. Vsa dela so bila izvršena prostovoljno! Vendar sta že dve tekmovanji, ki sta bili izvedeni preteklo sezono na še nedograjeni skakalnici, pokazali, da je bila zamisel zgraditi to skakalnico, pravilna in da se bo storjeno delo obrestovalo.

Glede na ves trud in prizadevanje, ki je bilo vloženo v gradnjo vseh teh skakalnic, poziva klub vse Velenjčane, predvsem pa mladino, da po svoji strani doprinese k čuvanju teh objektov, t. j., da ne hodi in se ne drsa po skakalnicah.

ing. Jevšenak Lojze

NA CESTI NISI SAM!

»Na cesti nisi sam!« je že stara parola, ki se je pa moramo vedno bolj zavedati, posebno v velenjskih pri-likah, ko še naša »cestna kultura« ni na zavidni višini.

Da bi se pa nekako tudi mi zvi-veli v ta cestni vrvež, nameravamo občasno v našem časopisu omeniti poedine probleme iz ponašanja na ce-sti, da bi s tem pripomogli k pravil-nemu ponašanju na cesti.

Danes bi se dotaknili enega od kočljivih vprašanj, to je ponašanje vseh motoriziranih na križiščih, ker ravno križišča so često vsled ne-pazljivosti in nespretnosti pa tudi neznanja vozačev mesto prometnih nesreč. Spomnimo se samo našega križišča pri Rudarskem domu.

Na splošno drži načelo, da križi-šče mora biti vedno čim bolj praz-no, na njem ne sme priti do gneče. Zato velja za ponašanje na križiščih več pravil. Za usmerjanje prometa v križiščih že imamo semaforje in prometne miličnike, kar tudi ni naš namen, da bi jih obravnavali, kajti naš namen je obravnavati ponašanja kolesarjev in mopedistov v križiščih, ker le-teh je na naših cestah še vedno največ. Torej obdelati hoče-mo »zavijanje na levo«.

Naši kolesarji, mopedisti in mo-toristi so se lepo naučili nakazovati smer, ko hočejo zaviti na levo, sa-mo nečesa se še ne pridržujejo, kar je pa ravno tako važno kot naka-zovanje smeri v levo, a to je pred križiščem (tik pred križiščem ne pridejo na sredino cestišča, marveč se vseskozi do križišča peljejo po desni strani in šele tik pred križi-ščem kreneajo v levo, s čimer pa spravljajo sebe v nevarnost, kajti tisti, ki se vozi za njimi, a hoče na-ljevati vožnjo, se lahko zaleti vanj. Da do tega ne bi prišlo, mora o-prezni kolesar celo iz kolesa stopiti. Drugačen je primer, če kolesar o-krog 20 metrov pred križiščem, ko je začel nakazovati menjanje smeri, krene v levo, tako da tik prek kri-žiščem pride na sredino cestišča. Kaj je kolesar — mopedist s tem dose-gel? Tisti, ki vozi za njim, a nada-ljuje vožnjo naravnost, lahko po desni strani nadaljuje vožnjo, a s tistim, ki vozi kolesarju nasproti po svoji desni strani, se bosta že

sporazumela glede na smer vožnje in hitrost vozila. Pri takem pona-šanju se tudi občutiš sigurnega v križišču.

Torej tik pred križiščem mora biti kolesar, mopedist, motorist oziroma vsak koristnik prevoznega sred-stva, ki hoče zaviti v levo, na sredi cestišča. Ko ima prost prehod, mo-ra čim prej čez križišče, čimprej zopet na svojo desno stran ter nada-ljevati vožnjo. To pravilo nam mo-ra priti v kri, vemo, da ga že mnogi poznajo, ali ga zaradi nepaznje ne upoštevajo. Če bomo upoštevali to pravilo, bomo v križišču sigurni in prometnih nesreč bo manj.

In kje pride v Velenju to pravilo največ do izraza? — pred Rudarskim domom, pri Gorjanovem klanecu, v starem Velenju pri pekarni in seve-da na Novem jasku, ko zavijamo iz glavne ceste v prostore rudnika.

Zelal bi, da bi ta članek res do-prinesel k boljšemu ponašanju na križiščih.

Nekaj o košarki

Košarka je šport, ki ima zelo krat-ko zgodovino. Prvi začetki so bili v ZDA. Košarka se je razvila iz so-rodnega športa — rugbyja. Povod za to je dal trener rugbyja Džems Najšmit, ki jo je uporabljal kot zimski trening za rugby v dvorani. Košarka se je zelo hitro izpopolnje-vala in se v kratkem času razvila v hitro dinamično igro. V Sloveniji se je začela razvijati šele po vojni in to v Ljubljani.

Ko pa je bilo zgrajeno košarkar-sko igrišče tudi v Velenju, so začeli s tem športom predvsem študentje. Pri »Partizanu« se je tudi ustano-vila košarkarska sekcija. Sedaj so včlanjeni predvsem študentje in ne-kaj mladincev IRŠ. Zeleli pa bi, da bi se za ta šport zanimala vsa mla-dina in v večjem številu pristopala v košarkarsko sekcijo.

V letošnji sezoni so naši košar-kaši tekmovali v celjski podzvezi. Člani so dosegli tretje mesto, med-tem ko so članice dosegle prvo me-sto. Tekmovali smo tudi z žensko mladinsko ekipo, ki je postala okrajni prvak.

Moški: Zalec 10 točk, Celje 8 točk, Velenje 8 točk.

Ženske: Velenje 8 točk, Zalec 6 točk, Celje 4 točke.

Splošno telesnovzgojno DRUŠTVO »PARTIZAN-RUDAR« Velenje obvešča vse svoje člane, da se je pričela vadba in treningi v telo-vadnici II. osnovne šole Mihe Pintarja-Toleda z naslednjim raz-poredom:

PONEDELJEK:

od 18,30 do 20. ure — telovadba (mladinci)
od 20. do 22. ure — telovadba (člani)

TOREK:

od 19. do 20,30 — judo
od 20,30 do 22. ure — odbojka

SREDA:

od 18,30 do 20. ure — orodna telovadba (člani in mladinci)
od 20. do 21. ure — košarka (mladinke)
od 21. do 22. ure — košarka (člani)

ČETRTEK:

od 18,30 do 20. ure — telovadba (mladinci)
od 20. do 22. ure — telovadba (člani)

PETEK:

od 19. do 20,30 — judo
od 20,30 do 22. ure — odbojka

SOBOTA:

od 16,30 do 18,30 — telovadba (pionirke)
od 18,30 do 20. ure — telovadba (mladinke)
od 20. do 22. ure — košarka

NEDELJA:

od 8,30 do 10. ure — telovadba (pionirji)
od 10. do 12. ure — eventuelna tekmovanja

Vabimo vse člane in tiste, ki žele postati člani našega društva k čim-večjemu obisku.

Personalne VESTI

V MESECU OKTOBRU IN
NOVEMBRU SO BILI SPREJETI V
SLUŽBO PRI RLV NASLEDNJI:

V jamo:

Viktor Podgoršek, kvalificiran kopač; Anton Plavše, nekvalificiran kopač; Jurij Koželjnik, nekvalificiran kopač; Cvetko Meh, nekvalificiran kopač; Alojz Klevže, kvalificiran ključavničar; Milan Kolarič, kvalificiran kopač; Mirko Jezernik, visokokvalificiran električar; inž. Franjo Kljun, strojni inženir; Franc Bračko, polkvalificiran ključavničar; Vinko Gostenčnik, strojni tehnik; Stefan Krajnc, nekvalificiran kopač.

Gradbeni obrat:

Janez Emeršič, kvalificiran zidar; Tomo Jesenovič, polkvalificiran zidar.

V MESECU OKTOBRU IN NOVEMBRU
SO ODŠLI IZ PODJETJA

Josip Mezda, na lastno željo; Ratko Trbojevič, poizkušnja; Ejub Musić, poizkušnja; Alojz Romih, po odpovedi podjetja; Lovrenc Mihelak, sporazumno; Maks Slemenšek, samovoljno; Jože Tlaker, poizkušnja; Alojzija Kegl, sporazumno; Silvester Višič, poizkušnja.

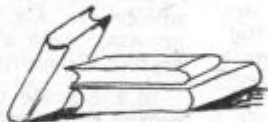
V JLA sta odšla:

Franc Borovnik, nekvalific. gradbeni delavec in Joso Komljenovič, nekvalificiran gradbeni delavec.

Umrli je:

Rok Javornik, gradbeni delavec.

NOVE KNJIGE... NOVE KNJIGE...

Avro Manhattan:

VATIKAN IN XX. STOLETJE

Ta knjiga kritično prikazuje politiko katoliške cerkve v prvi polovici našega stoletja in njen vpliv na razgibanje dogajanje polpreteklega časa. Pisec posebno osvetli vatikanske odnose z Mussolinijem, homatije v Spa-

niji, politiko cerkve v tretji francoski republiki, v Avstriji, Češkoslovaški, Poljski in Belgiji ter vatikansko stališče do nacistične zasedbe teh držav dalje vezi in prepire med cerkvijo in nacizmom, zadržanje vatikana med drugo svetovno vojno in v prvem povojnem času. Zaradi svoje zanimivosti in dokumentarne vrednosti je ta

UREDNIŠTVO BRALCEM

Vse bralce obveščamo, da bo z novim letom časopis »Rudar« izhajal v večji obliki in bo cena 20 dinarjev. Časopis bomo kot običajno dostavili vratarju na novi jašek, vratarju na direktriji, tov. Pečniku na stari jašek, tov. Sašku za gradbeni obrat, tov. Otu Mravljakju za avtopark, tov. Kompanu za obrat EFE in tov. ing. Maliju za IRS.

Prosimo vse uslužbence RLV, da vzamejo samo po en izvod, ker bodo s tem omogočili, da bo lahko vsak dobil časopis.

PREKLIC

Obžalujem in preklicujem neresnične besede, ki sem jih izrekel zoper nadzornika Lber Jožeta ter se mu zahvaljujem, da je odstopil od tožbe. Drev Anton, učni kopač pri RLV.

IZGUBIL

se je lovski pes — resasti jazbecar — sliši na ime Taki. Prosim najditelja, da ga izroči lastniku Taušič Francu, učlužbencu RLV.

knjiga doživela več izdaj in prevodov tako na Vzhodu kakor na Zahodu, čeprav sicer ni brez vsake pomanjkljivosti. Ker v slovenščini še nimamo nobenega zaokroženega zgodovinskega spisa o polpreteklem dogajanju po svetu, zlasti o času med obema vojnama, bo zato ta knjiga vsaj nekoliko odpomogla tudi tej naši potrebi. Knjiga ima 445 strani, je vezana in stane 2000 dinarjev.

UREDNIŠTVO ČASOPISA »RUDAR«

razpisuje

NATEČAJ

za novo glavo našega časopisa

ki bi naj vsebovala naslednje besedilo:

RUDAR — glasilo delovnega kolektiva Rudnika

lignita Velenje

Štev. 1 — Leto III — Cena 20 din

Datum izdaja

I. nagrada 5.000 din

II. nagrada 4.000 din

III. nagrada 3.000 din

Osutek mora biti izdelan v širini 260 mm in višini 60 mm ter enobarven.

Osnutek pošljite najkasneje do 25. XII. 1961 uredništvu časopisa »Rudar«.

Uglejte si

KINO

Od 20. do 21. decembra:

»AKCIJA«
slovenski film

Od 22. do 25. decembra:

»KAVBOJ«
ameriški film

Od 27. do 28. decembra:

»20.000 MILJ POD MORJEM«
ameriški film

Od 29. do 30. decembra:

»MLADI LEVI«
ameriški film

»RUDAR«, glasilo delovnega kolektiva RLV — Urejuje uredniški odbor — Glavni urednik Jože Tekavec — Tehn. urednik Pavla Zargaj — Ostali člani: Franc Pristovšek, Alojz ing. Diaci, Marjan Sušteršič, Ivan Drev in Vinko Šmajš — Izhaja dvakrat mesečno — Tiskano v tiskarni RLV